

ชื่อเรื่อง: ยุทธศาสตร์และยุทธวิธีการสื่อสารเพื่อกำหนดภาพลักษณ์การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

โดยชุมชน ศึกษาเฉพาะชุมชนรอบเขาหลวง จังหวัดนครศรีธรรมราช

ผู้วิจัย : นางสาวสุรางคณา ณ นคร

สถาบัน: มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

ปีที่พิมพ์: 2548

สถานที่พิมพ์: มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

แหล่งที่เก็บรายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์

จำนวนหน้างานวิจัย

118 หน้า

: มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

คำสำคัญ: การสื่อสารเพื่อชุมชน การท่องเที่ยวเชิงนิเวศโดยชุมชน
และภาพลักษณ์

ลิขสิทธิ์: สงวนลิขสิทธิ์

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่องยุทธศาสตร์และยุทธวิธีการสื่อสารเพื่อกำหนดภาพลักษณ์การท่องเที่ยวเชิงนิเวศโดยชุมชน ศึกษาเฉพาะชุมชนรอบเขาหลวง จังหวัดนครศรีธรรมราช มีวัตถุประสงค์ เพื่อวิเคราะห์ยุทธศาสตร์และยุทธวิธีการสื่อสารการจัดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศรอบเขาหลวง และภาพลักษณ์ที่พึงปรารถนาในทัศนะของชุมชนรอบเขาหลวง ใช้การวิจัยเชิงคุณภาพลักษณะสหวิทยาการ เพื่อการตีความและอธิบายปรากฏการณ์อย่างเข้มข้น เพื่อให้เห็นภาพรวมของสิ่งที่เกิดขึ้นด้วยการสัมภาษณ์เชิงลึก การสังเกตแบบมีส่วนร่วม การวิเคราะห์ SWOT และใช้แบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่าง 52 คน ผลการวิจัยพบว่า

1. ยุทธศาสตร์ด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของชุมชนรอบเขาหลวงที่ปรากฏมี 4 ประการ คือ
 - 1.1 ด้านพื้นที่ท่องเที่ยว ชุมชนส่วนใหญ่มีแนวปฏิบัติต่อพื้นที่ท่องเที่ยว บนพื้นฐานของการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ
 - 1.2 ด้านการจัดการท่องเที่ยว มีลักษณะการดำเนินงานในรูปแบบขององค์กรชาวบ้าน มีวัตถุประสงค์เพื่อมุ่งส่งเสริมการอนุรักษ์และการหาแนวทางความร่วมมือในการดูแลทรัพยากรธรรมชาติของชุมชน
 - 1.3 ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวเน้นให้นักท่องเที่ยว ได้มีประสบการณ์ตรงกับธรรมชาติ บนพื้นที่ในแหล่งธรรมชาติ ขณะเดียวกันคนในชุมชนได้มีโอกาสเรียนรู้เรื่องการจัดการท่องเที่ยว และระบบนิเวศในท้องถิ่น สามารถแลกเปลี่ยนความรู้และเรียนรู้ร่วมกับนักท่องเที่ยวได้อย่างเหมาะสม
 - 1.4 ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน มี 2 รูปแบบ คือ การมีส่วนร่วมโดยตรง และการมีส่วนร่วมโดยอ้อมกับกิจกรรมการท่องเที่ยวในชุมชน

เลขทะเบียน.....	0185755
วันลงทะเบียน.....	26 พ.ค. 2549
เลขเรียกหนังสือ.....	309.2
	ส 858 อ
	[2549]
	ด.2

2. ยุทธวิธีการสื่อสารของชุมชนรอบเขาหลวงที่ปรากฏในการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ คือ การสื่อสารแบบมีส่วนร่วม 3 รูปแบบคือ

2.1 การมีส่วนร่วมในการให้ข้อมูล

2.2 การมีส่วนร่วมในการรับฟังความคิดเห็น และ

2.3 การมีส่วนร่วมแบบปรึกษาหารือ มีลักษณะเป็นการสื่อสารทางเดียว และสองทาง กระทำในสถานการณ์ที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ การนำเสนอสารมีทั้งแนวทางเชิงลบและแนวทางเชิงบวก โดยยุทธวิธีดังกล่าวนี้ ชุมชนได้ใช้เป็นเครื่องมือในการสื่อสารเพื่อนำไปสู่การกำหนดภาพลักษณ์การท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่ชุมชนปรารถนาจะเกิดขึ้นในอนาคต

3. ในอนาคตการท่องเที่ยวเชิงนิเวศรอบเขาหลวง จะเป็นการท่องเที่ยวเชิงนิเวศโดยชุมชนใน 4 บริบท คือ

3.1 บริบทด้านพื้นที่แหล่งทรัพยากรที่หลากหลาย คือจะมีการผสมผสานเรื่องการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมกับวิถีชีวิตและวัฒนธรรม โดยมีจุดมุ่งหมายให้ชุมชนมีสำนึกและความภูมิใจในความเป็นชุมชนของตน

3.2 บริบทด้านการจัดการ จะเป็นการท่องเที่ยวบนเงื่อนไขที่มีความรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อมและอนุรักษ์ทรัพยากร โดยจะเน้นความสำคัญระหว่างชุมชนและธรรมชาติในฐานะเป็นวิถีชีวิตที่เกื้อกูลในระบบนิเวศเดียวกัน

3.3 บริบทด้านกิจกรรม จะมีการสร้างระบบการท่องเที่ยวที่เอื้อต่อการเรียนรู้และสร้างเป็นเครือข่ายการจัดการทรัพยากร เช่นจัดเป็นโปรแกรมการท่องเที่ยวร่วมกัน เพื่อเพิ่มพูนความรู้ประสบการณ์ และปลูกจิตสำนึกที่ถูกต้องต่อนักท่องเที่ยวและประชาชนในท้องถิ่น

3.4 บริบทด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน จะเป็นการท่องเที่ยวที่ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของชุมชนตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงสิ้นสุดกระบวนการท่องเที่ยว เพื่อประโยชน์ต่อท้องถิ่นอย่างแท้จริง

Title: Communication strategy and tactics to establish the image of eco-tourism by the communities: case study in communities in the Khao Luang area, Nakornsrihammaraj province

Researcher: Miss Surangkana Na Nakorn

Institution: Dhurakijpundit University

Year of Publication: 2005

Publisher: Dhurakijpundit University

Sources: Dhurakijpundit University

No. of Page: 118 Pages

Keywords: Community communication, Community-Based Tourism, and Image

Copyright: All rights reserved

Abstract

The research on "Communication strategy and tactics to establish the image of eco-tourism by the communities: case study in communities in the Khao Luang area, Nakornsrihammaraj province" is aimed to analyze the communication strategy and tactics to achieve management of eco-tourism in the Khao Luang area as well as the desirable image in the viewpoint of communities in the area.

The research was conducted using Interdisciplinary Subject Qualitative Research method in the Interpretative and Thick Description manner in order to demonstrate the actual ongoing situation through in-depth interview and participative observation, SWOT analysis, and questionnaires. There was 52 subjects participated in this research.

The research reveals that:

1. The strategy on eco-tourism of the communities around Khao Luang area includes 4 aspects as follows:
 - 1.1 Accessible tourist area, most of the communities follow the practice on accessible tourist area based on natural resource conservation.
 - 1.2 Tourism management, the management of tourism is under the supervision of various working groups aiming to promote and to cooperate mutually in natural conservation.
 - 1.3 Tourism activities, it is emphasized that tourists have direct experience with the nature in the tourist area while the people in the communities

spontaneously learn more about tourism and management of local ecosystem. In the mean time, they are also enabled to appropriately exchange knowledge and have mutual experience with tourists.

- 1.4 The participation of the communities, there are two types of participation of the communities including direct participation and indirect participation through the community's tourism activities.

2. Communication tactics of the communities around Khao Luang area in term of the management of eco-tourism consists of 3 main points in participatory communication including:

- 2.1 Participation in providing information;
- 2.2 Participation in receiving opinions and;
- 2.3 Participation in consultation.

The tactics includes one-way and two-way communication, in the formal and informal settings, and in both negative and positive approaches. Accordingly, the communities use these communication tactics as a tool to establish the desirable image of eco-tourism in the future.

3. In the future, the eco-tourism in Khao Luang area will become community-based tourism in 4 context comprising:

3.1 Diversified natural resource context, which combine natural conservation with way of life and culture aiming at the communities to be aware and proud of themselves;

3.2 Management context, which would be based conditionally on their responsibility emphasizing the supporting elements in the eco-tourism;

3.3 Activity context, which would bring about the tourism system facilitating in learning and creating network of natural resource management. The communities would coordinate in designing such tourism program in order to promote the right knowledge, experience, and awareness among tourist and local people;

3.4 Community participation context, which emphasizes the communities to participate in the tourism process from the beginning until the end in order to benefit the communities in full.